

The Nature of Theology

I Sent., Prol., q 1 a 3 sol 1

Ista scientia quamvis sit una, tamen perfecta est et sufficiens ad omnem humanam perfectionem, propter efficaciam divini luminis, et quantum ad contemplationem veritatis: unde quantum ad aliquid est practica et est etiam speculativa.

Ibid.

Sed quia scientia omnis principaliter pensanda est ex fine, finis autem ultimus istius doctrinae est contemplatio divinae veritatis in patria, ideo principaliter speculativa est.

Gf-I-1-8-4m

Ibid.

Opus non est ultimum intentum in hac scientia, immo potius contemplatio prime veritatis in patria, ... et ideo principalius est speculativa quam practica.

Ibid. a 4.

Ens divinum cognoscibile per inspirationem est subjectum huius scientiae.

CG I 1

Oportet igitur veritatem esse ultimum finem totius universi, et circa eius considerationem principaliter sapientiam insistere....

CG I 2

Ut enim verbis Hilarii utar, ego hoc vel praecipuum vitae meae officium debere me Deo conscientius sum, ut omnis sermo meus et sensus loquatur

IN Boet de Trin q 2 a 1

Cum perfectio hominis consistat in coniunctione ad Deum, oportet quod homo ex omnibus quae in ipso sunt quantum potest ad divina innaturatur et adducatur ut intellectus contemplationi et ratio inquisitioni divinarum vacet, secundum illud Ps 72 mihi adhaerere Deo bonum est.

CG III 50: natural desire.

I i 8 2m

Cum enim gratia non tollat naturam sed perficiat, oportet quod naturalis ratio subserviat fidei; sicut et naturalis inclinatio voluntatis sequitur caritati.

3 d 24 a 3 sol 1; In Boet de Trin q 2 a 3.

I 82 3; I II q 3 aa 5 6; on primacy of intellect and theology.
CG III 37

De Ver 2 2 c

haec est ultima perfectio ad quam anima pervenire potest secundum philosophos, ut in ea describatur totus ordo universi et causarum eius, in quo etiam finem ultimum hominis posuerunt

The Nature of Theology.

M. R. Gagnebet, O.P., La nature de la Théologie speculative,
Revue Thomiste, 44 1938 1-39, 213-255, 645-74.

J. F. Bonnefoy, O.F.M., La Théologie comme science et
l'explication de la foi selon saint Thomas, Eph theol Lovan,
14 1937 421-46, 585-631

Guerard des Lauriers, M-L, O.P., L'induction, Le statut
inductif de la théologie, Les sciences philos. et theol.,
I 1941-42 5-27x 28-51

M D Philippe, OP, in idem, Bull. thom., 6 1940-42 §617 p 394-403

Th Deman, Probabilis, Rev sc phil theol 22 1933 260-90

Nature of Theology

Argument from Fathers:
I 1 8 ad 2m

Contra errores graecorum, Prol.

Gagnebet 246

Fathers spoke more cautiously after heresy; similarly, modern writers after so many errors speak still more cautiously, and reverently expose what Fathers said.

Aug, De praedes sanct c 14 n 27 PL 44 980

On Aug own change of opinion: ibid c 4 n 8 col 966; de dono perseverantiae c 20 n 52 PL 44 1096

auctores: Pare, Brunet, Tremblay, L'Enseignement et les ecoles au moyen age, Paris 1933, p 112

Quodl 12 a 26 (report)

De div nomin, c 2 lect 1

oportet enim non solum conservare ea quae in sacris scripturis sunt tradita, sed et ea quae dicta sunt a sacris doctoribus, qui sacram scripturam illibatam servarunt.

Expositio

De Spir Cr a 10 ad 8m; 2 d 14 q 1 a 2 1m; I II 58 2 1m 2m

I 1 7:

God as God is the quiddity about which all centers.

Gagnebet, Rev Thom, 44 1938 219

I II 3 6:

consideratio scientiarum speculativarum est quaedam participatio verae et perfectae veritatis beatitudinis.

In Boet de Trin., Prol.

per auctoritates, per rationes; Aug both; Boet per rationes

Quodl., 4, 18 [Gagnebet, Rev Thom 44 1938 224

alioquin si nudis auctoritatibus nisi certa quaestione determinet, certificabitur quidem auditor quod ita est, sed nihil scientiae vel intellectus acquireret, sed vacuus abscedet.

Argumentum

I 1 8; 3 d 23 q 2 a 1; De Ver q 14 a 2 ad 9m; In 9 Hebr lect 1
Gagnebet 226

II II 4 2

eo quod principia huius doctrinae per revelationem habentur et sic oportet quod credatur auctoritati eorum quibus facta est revelatio

II II 4 2

per auctoritatem divinam convincitur intellectus ad assentiendum his quae non videt

I 1 8; In Boet q 2 a 2; II II 2 10
defence of principles

In I Peri herm lect 7: enunciatio

CG 3 56; I 85 8; Post Anal I lect 12 no 9; lect 2, 18, 25
subalternation

In Boet 6 1 4m; II II 1 1; II II 1 7; II II 1 6 & 8
cognitio etiam fidei maxime pertinet ad intellectum
cf 3 d 1 q 1 a 1 sol 1

I 1 2; Boet q 2 a 3 ad 5m; Sent Prol q 1 a 3 sol 2 ed Mand contains explicit text on subalternation not in Parma; suspect) Gagnebet 233

3 d 25 q 2 a 2 ad 5m; II II 2 7;
explicatio

In Psalm 48

Quicumque docet, aut docet res, aut docet verba. Quando praedicamus fidem et mores, docemus res; quando exponamus scripturam, docemus verba... Rerum autem cognitio necessaria est ad duo, scilicet ad cognitionem veritatis et ad usum operationis.. de secunda doctrina scilicet verborum obscurorum: et sunt circa ea duo necessaria. Primo ut studeat intelligere. Secundo, ut studeat ea exponere aliis.

Procedere disciplinaliter: pedagogically Sum Theol Prolog; Boet 6 lqc 2